

Dosarul nr. 3ra-1649/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. V. Ciumac)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu)

ÎNCHEIERE

18 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completul, judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii:

Mariana Pitic

Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ștefan Donciu,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ștefan Donciu
împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova, Societății pe
Acțiuni „Reclamservice” cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului, recalcularea
pensiei și repararea prejudiciului cauzat,
împotriva deciziei din 10 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 25 februarie 2015, Donciu Ștefan s-a adresat cu cerere de chemare în judecată
împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale (în continuare CNAS), Societății pe
Acțiuni „Reclamservice” solicitând recunoașterea ca ilegal refuzul din 29.01.2015, nr.
D-4/15 a CNAS; obligarea CNAS să includă în stagiul de cotizare întreaga perioadă de
activitate, inclusiv perioada anilor 1992-1999; obligarea angajatorului la plata contului
personal de asigurări sociale; încasarea de la SA „Reclamservice” în beneficiul
reclamantului a sumei de 20000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că din luna august 1986 a activat în
cadrul întreprinderii „Bîtreclama”, care era parte integrantă a Ministerului Deservirii
Sociale a RSSM. În anul 1992, prin Decizia Adunării generale a colectivului de muncă
de atunci, întreprinderea „Bîtreclama” a devenit SA „Reclamservice”. Ulterior, în anul
2002 reclamantul a fost eliberat din funcție din inițiativă proprie, iar în luna august
2004 a fost angajat ca director artistic în cadrul firmei SRL „Rexer”, care era o
subdiviziune a SA „Reclamservice”, având salariul mediu lunar de 3000 de lei, însă,
salariul nu era impozitat în mod integral, ci doar suma de 1300 de lei, iar suma de 1700
de lei erau plătiți neimpozitați. În luna iunie 2007, în cadrul unei discuții controversate
cu directorul SA „Reclamservice” - Cojocar Andrei, a solicitat să i se impoziteze tot
salariul în suma de 3000 de lei, la care acesta a avut o reacție ostilă.

Reclamantul a precizat că angajatorul a încheiat la 02 ianuarie 2008 contractul
individual de muncă, cu nr. 27, pe o perioadă nedeterminată de timp. La 29 septembrie
2012 a atins vârsta de pensionare și i s-a calculat pensia pentru limită de vârstă în
mărime de 1484 de lei.

Partea reclamantă a considerat că pensia pentru limită de vârstă a fost calculată
incorect, deoarece urma a fi calculată începând cu data stabilirii pensiei și în stagiul de

cotizare ce nu a fost inclus și salariile achitate pentru perioadă anului 1992 - 1999.

Ștefan Donciu a mai declarat că administrația SA „Reclamservice” l-a păgubit de o pensie completă, omițând contribuția sa reală la fondul Social de pensii pentru anii 1992- 1999, inclusiv. Datele din certificatul de salarizare pentru acești ani, eliberat de contabilitatea SA „Reclamservice” în 2012 pentru a fi prezentat la Casa Națională de Asigurări Sociale, nu corespund realității. Toți acești ani a activat doar în cadrul SA „Reclamservice”, alte venituri nu a avut. Avea salariul pentru acea perioadă de activitate doar în cadrul SA „Reclamservice”, fiind un lucrător calificat, având categoria de pictor executor categoria I, care i s-a conferit în anul 1989 de către Consiliul Artistic al Combinatului „Bîtreclama” și studii de Pictor decorator la Școala de Arte Plastice „I. E. Repin” din Chișinău, era un lucrător disciplinat și executant.

Reclamantul a afirmat că SA „Reclamservice” prin acțiunile sale i-a fost cauzat un prejudiciu moral, pe care îl estimează la suma de 20000 de lei.

În contextul dat, reclamantul a relevat că angajatorul SA „Reclamservice” este obligat să-i calculeze explicit și să achite contribuția sa la Fondul Social de pensii în baza unui salariu mediu pe economie, pentru perioada de activitate 1992-1999, cu indexarea pentru salariul mediu actual, minus datele de salarizare, care au fost prezentate la CNAS în 2012 pentru pensionarea de vârstă. În perioada de timp nominalizată a activat la serviciu în regim normal, întreruperi în stagiul de muncă nu a avut. Mai mult, în această perioadă de timp angajatorul avea obligația să achite la bugetul asigurărilor sociale cotizațiile convenite din salariu.

Pentru soluționarea litigiului pe cale extrajudiciară s-a adresat cu o cerere prealabilă la Casa Națională de Asigurări Sociale, însă prin scrisoarea nr. D-4/15 din data de 29 ianuarie 2015 i s-a refuzat în satisfacerea cererii privind recalcularea pensiei începând cu data stabilirii pensiei cu includerea în stagiul de cotizare a sumelor salariului mediu, care i-a fost stabilit pentru perioada anului 1992-1999.

Prin hotărârea din 21 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată depusă de Donciu Ștefan împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale și SA „Reclamservice” cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului, recalcularea pensiei și repararea prejudiciului cauzat a fost respinsă ca fiind nefondată.

Prin decizia din 10 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, apelul depus de Ștefan Donciu, reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar, a fost respins și a fost menținută hotărârea din 21 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că întemeiată poziția primei instanțe cu privire la netemeinicia acțiunii or, rezultând din lipsa înscrisurilor din carnetul de muncă a informației / datelor privind încadrarea lui Ștefan Donciu în activitatea SA „Reclamservice” precum și transferurile în fondul social pentru perioada 1992-1999 se constată că refuzul de a recalcula pensia începând cu data stabilirii pensiei cu includerea în stagiul de cotizare a sumelor salariului mediu care i-a fost stabilit pentru anii 1992-1999 este legală.

De asemenea, instanța de apel a relatat că pretenția reclamantului privind obligarea SA „Reclamservice” de a efectua plăți la contul personal de asigurări sociale a lui Donciu Ștefan pentru întreaga perioadă de activitate, inclusiv și pentru anii 1992-1999 este neîntemeiată, deoarece anumite dări de seamă privind reținerea impozitelor pentru asigurări sociale pe numele reclamantului în particular nu există, din motiv că asemenea obligațiuni au fost impuse angajatorului doar după adoptarea Legii nr. 156 din

14.10.1998 privind sistemul public de pensii, intrat în vigoare la 01.01.1999, iar până la 01.01.1999 la Casa Națională de Asigurări Sociale se prezentau dări de seamă pentru toți salariați, fără a se individualiza fiecare salariat în parte.

La 02 noiembrie 2018 Ștefan Donciu a declarat recurs împotriva deciziei din 10 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului; casarea hotărârilor judecătorești, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, au interpretat eronat legea.

De asemenea, instanțele de judecată, la soluționarea prezentului litigiu nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei, precum și au fost examinate arbitrar probele prezentate la materialele cauzei.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 10 iulie 2018, iar Ștefan Donciu a declarat recurs la 02 noiembrie 2018.

Completul reține că decizia pronunțată de instanța de apel la 10 iulie 2018 a fost expedită în adresa participanților la proces la 22 august 2018, conform scrisorii de însoțire (f.d. 178), însă la dosar lipsesc acte ce ar demonstra recepționarea acesteia.

Astfel, recursul declarat la 02 noiembrie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ștefan Donciu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ștefan Donciu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Ștefan Donciu.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat Ștefan Donciu împotriva deciziei din 10 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii:

Mariana Pitic

Victor Burduh